Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

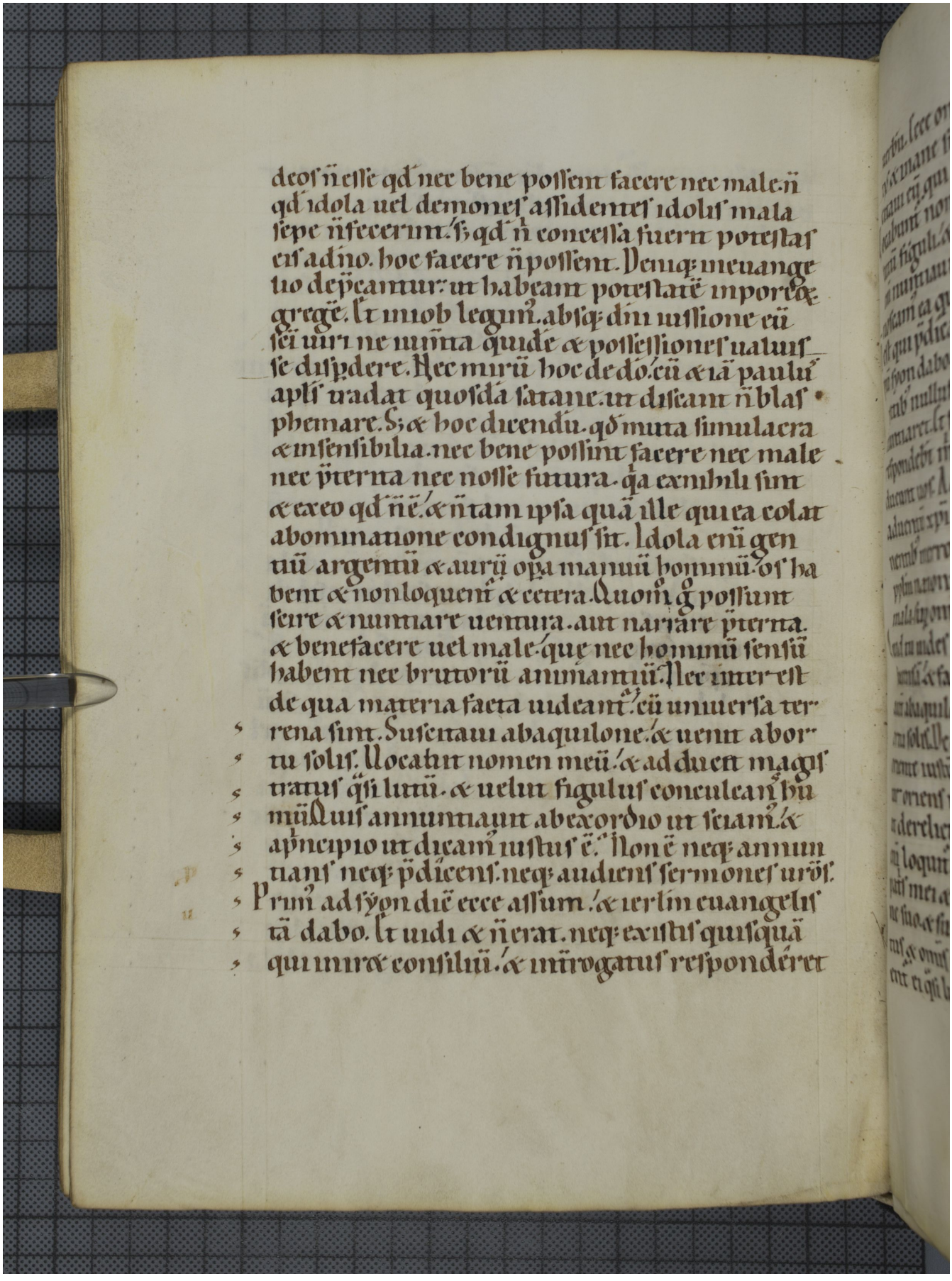

deos ñ esse qđ nec bene possent facere nec male. ñ
qđ idola uel demones assidentes idolis mala
sepe ñ fecerint. ⁊ qđ ñ concessa fuerit potestas
eis a dño. hoc facere ñ possent. Denq; meuange
lio depcamur: ut habeam potestatē importē
gregē. ⁊t mob legum. absq; dñi ussione eū
sēi uiri ne mīma quidē de possessione ualuis
se dispdere. Hec mirū hoc de dō. eū de ꝛā paulū
aplm uadat quosdā satane. ut discam ñ blas
phemare. ⁊ de hoc dicendū. qđ muta simulacra
de insensibilia. nec bene possint facere nec male
nec ptērita nec nosse futura. qa exanimia sint
de exeo qđ nē. de ñ tam ipsa quā ille qui ea colat
abominatione condignus sit. Idola enī gen
tiū argentū de aurū opa manuū hominū. os ha
bent de non loquent de cetera. Quom̄ g possint
scire de numerare uentura. aut narrare ptērita.
de benefacere uel male. quę nec hominū sensū
habent nec bruторū animantiū. Nec inter est
de qua materia facta uideant. eū uniuersa ter
rena sint. Suscitauī ab aquilone. de uenit abor
tu solis. Uocabit nomen meū. de adducet magis
tratus q̄si lutū. de uelut figulus conculcabit lu
mūltuis ammuntiauit ab exordio ut sciam. de
ap̄ncipio ut dicam iustus ē. Non ē neq; annun
tians neq; pdicens. neq; audiens sermones uōs.
Prim̄ ad syon dic ecce assum. de ierlm euangelis
tā dabo. ⁊t uidi de ñ erat. neq; existit quisquā
qui mirā consiliū. de mīrogantis responderet